

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 44. Prima S. Bernardi Miracula.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII. cogente ad res Ecclesiæ componendas, e
A.C. 1117. monasterio egrediebatur, quocunque vel
 ob quamcunque causam proficiscebatur,
 de nulla alia re quam de Deo sermonem
 conferebat. Unde brevi ejus pietas sin-
 gularis ad omnium notitiam pervenit,
 atque ex eo tempore Gratia Divina ma-
 gis quam antea in Sancto Viro per do-
 num prophetiæ & miraculorum sensibi-
 lis effecta est.

§. XLIV.

Prima S. Bernardi miracula.

s. 9. 4. **P**rimum miraculum edidit S. Bernardus
 in viro quodam nobili, sibi consan-
 guineo, nomine *Juberto Firmitatis*, qui
 subito vocis & rationis impos factus erat.
 Dolebant ejus filius amicique, quod eum
 sine Confessione peccatorum & sine Via-
 tico jam jam ex hac vita migraturum
 conspicerent. Mittitur nuncius, qui S.
 Abbatem moneret, atque ille adveniens
 infirmum jam triduo cum morte luctan-
 tem invenit. Tum ad filium ceterosque
 circumstantes conversus, *non ignoratis,*
inquit, hunc hominem Deum habere offen-
sum, qui Ecclesiarum Bona diripuit, &
pauperes oppressit. Igitur suadeo; reddi-
te Ecclesiis quæ abstulit, pauperibus tri-
buta male imperata dimittite, & vadem
me accipite, loquendi facultas ægroto re-
dibit, peccata sua confitebitur, morien-
tium

tium Sacramentis munietur. Tota do-
 mus decumbentis læta promisit, facturam
 se, quod Bernardus suggesserat, & pro-
 missa implevit. At Gerardus Abbatis
 frater & Gaudericus patruus, stupentes
 & mirantes tantam in pollicendo auda-
 ciam, eum secreto extra omnium con-
 spectum ad se vocatum dure increpa-
 bant, quibus Bernardus simpliciter re-
 spondit: *Deus facile potest efficere, quod*
vobis difficile & omnem fidem superare vi-
detur. Tum solus oravit, Sanctum Sa-
 crificium obtulit; & ecce, adhucdum
 ad Altare stanti accurrens nuncius retu-
 lit, Jubertum expedite loqui, & instan-
 ter petere, ut Abbas ad ipsum veniret.
 Completa Missa ad eum festinat Bernar-
 dus, ægrotus inter amaras lacrymas con-
 fitetur, & Sacramenta recipit. Tum duo-
 bus tribusve diebus superstes, familiari-
 bus suis omnia, quæ Abbas præscripserat,
 exsequi iussis, iterumque nummis in pau-
 peres erogatis, ut bonum Christianum
 decet, e vita decessit.

Quadam die Bernardo, e pratis re-
 deunti, occurrit mulier e regione remo-
 tiore adveniens, & infantem suum affe-
 rens, cujus manus una arida & brachium
 distortum a tempore nativitatis erat.
 Concusserunt Abbatis mentem præter
 reverentiam sexus etiam mulieris lacry-
 mæ & demississimæ preces; jubet ergo

Hist. Eccles. Tom. XVI. Aa ma-

Sæcul. XII.
 A. C. 1117.

Sæcul. XII. matrem prolem suam in terram deponere, ipseque preces ad Deum fundit. Tum **A.C. 1117.** signum Crucis super manum brachiumque jacentis formans ad Matrem ait: *Voca jam infantem tuum*, qui illico exsiliens, & ad matrem currens, mirantem ambobus brachiis amplectitur, ab infirmitate penitus liberatus. Fratres Discipulique S. Bernardi maxima quidem admiratione conspiciebant hæc prodigia, non tamen inde, more hominum Sæcularium, humanam gloriam ambiebant, sed cum eum affectu spirituali diligerent, timebant, ne forte juvenis & a brevi tempore conversus, Diabolicæ tentationi pateret. Præ ceteris fortius hoc zelo agebantur Gaudericus propinquus & Guido frater ipsius natu maximus, qui etiam verbis duris non parcebant, ut Bernardi modestiam fatigarent; quin de bonis ejus operibus tricabantur, & miracula extenuando ad nihilum redigebant. Ipse tacitus nihil ad sui defensionem proferebat, sæpe eorum objurgationibus ad lacrymas commotus.

Tandem ejus propinquum Gaudericum violenta febris invasit; tunc vero acutis doloribus pressus Abbatem rogavit, ut ipsius commiseratione se tangi pateretur, & opem, quam aliis conferret, ipsi non denegaret. Abbas, ut erat mitissimi ingenii, memorem eorum, quæ sibi experbrasset,

brasset, esse jussum, percontabatur, an
ferio auxilium peteret, vel simulate, ut
ipsum humilitatem experiretur. Sed
Gauderico rogare perseverante, Bernar-
dus, ei manus imponens, imperavit fe-
bri, ut languentem relinqueret, & pro-
tinus sanum reddidit. Ceterum multis
aliis miraculis S. Bernardus claruit.

Sæcul. XII.
A. C. 1117.

§. XLV.

Monasteria in Aquitania.

Sub idem tempus vir spectatæ Sanctita-
tis Gerardus de Salis pœnitentiam
prædicabat in Aquitania, ubi complura
condidit monasteria, ac præter alia se-
quentia septem, Caduinense in Diœcesi
Petricoriensi, hodie Sarlatense dictum,
* alia in Diœcesi Pictaviensi, Dolo-
nense in Diœcesi Lemovicensi, Grandis-
Silvæ in Diœcesi Tolosana, & Burneten-
se in Inculismensi. Dolonense, anno mil-
lesimo centesimo decimo septimo funda-
tum, caput majoris Congregationis eva-
sit, sed hæc feminarum Abbatia postmo-
dum Disciplinam Cisterciensium, sicut
etiam pleraque monasteria, Gerardo Au-
ctore exorta, amplexa est. Ipse anno
millesimo centesimo vigesimo obiit.

Chron. Mal-
leac. anno
1120. p. 219.
Chartul. M.
S. Loci Dei.
* Les Alleus,
Chasteliers,
l'Abbie.

§. XLVI.

Paschalis II. obitus.

Paschalis II. soluto Concilio Beneventa-